

Jaroslav Valečka
SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ
• 29. 6. – 17. 8. 2018 •

Jaroslav Valečka se narodil 27. 10. 1972 v Praze

Studia:

1991-1998 AVU v Praze (atelier malby prof. Sopka a atelier plastiky prof. Hendrycha)

1994 Vestlandes Kunstakademi, Bergen, Norsko

1995 Staatliche Kunstakademie Karlsruhe, SRN

1996 Royal academy Rotterdam, Nizozemí

Člen skupin: Natvrdlí, Central Europe stuckists, Lucky A12

Samostatné výstavy:

1999 Kresby, Mrtvá ryba, Praha

2000 Kresby, Týnská literární kavárna, Praha

2002 Obrazy, Galerie Mladých, Brno

2004 Obrazy, Galerie Bayer& Bayer (Montmartre), Praha

2005 Obrazy, Ústav makromolekulární chemie, Praha

2005 Obrazy, Galerie Artkontakt, Brno

2005 Obrazy, Galerie u Klicperů, Klicperovo divadlo, Hradec Králové

2006 Obrazy, Galerie Pintner, Frankfurt nad Mohanem, Německo
2006 Krvavé romance, Oblastní galerie Vysočiny, Jihlava (spolu s Markétou Korečkovou)
2008 "Cesta na sever", galerie Dolmen, Praha
2009 "Carnet des voyages", Chateau Chateugiron, Francie
2009 Obrazy, Galerie České Pojišťovny, Praha, (katalog)
2010 "Obzory", Výstavní síň Chrudim, (katalog)
2010 "Od soumraku do úsvitu", Galerie české plastiky, Praha
2010 "Severní krajiny", Galerie Flora, Všeobecná zdravotní pojišťovna, Praha
2011 "STUCK in the emotional landscape", Red gate gallery, London, (spolu s J. Hauschkou)
2011 "Syrová lyrika", Galerie 21. století, Praha
2012 "Morbidní romance", Galerie 21. století, Praha
2012 "Historky ze Sudet", Prostor 228, Liberec
2013 "Návrat domů", Galerie Portheimka, Praha (katalog)
2013 "Sudety", galerie Vltavín, Praha
2014 Démanty noci, Era svět, Praha
2014 Setkání v krajině, (spolu se Z. Havlínem), Galerie Michal's collection, Praha
2015 Dlouhé noci, Atelier Fiala, Praha
2015 Stíny Sudet, Galerie Václava, Špály, Praha, (monografie)
2016 Krajiny soumraku, Městská galerie Pardubice
2017 Sen o severu, Oblastní galerie Liberec, (katalog)
2017 Mlčení, Galerie 1, Praha
2018 Resurrection, Galerie Arcimboldo, Praha

Skupinové výstavy (výběr):

1994 PEN klub, Praha
1999 Neplánované spojení, Mánes, Praha (katalog)
2000 Zelená, Galerie AVU, Praha
2003 Perfect tense, Jízdárna Pražského hradu, Praha, (katalog)
2004 Bylo, nebylo..., pohádkové motivy v českém umění, Galerie moderního umění, Hradec Králové, (katalog)
2005 Romantický horror, Galerie U prstenu, Praha
2006 Příští stanice Arkádia, Galerie Roudnice nad Labem, (katalog)
2006 Nachste Station Arkadien, Schloss Pirna (katalog)
2006 Lucky A 12, Galerie Chrudim
2008 Uvázli v listopadu, Galerie Dolmen, Brno, (katalog)
2009 Stuck in the Letní filmová škola Uherské Hradiště
2009 Art dans les petites cites de caractere, Galerie de Treguier, Francie (katalog)
2009 Transfer, Czech National Hall, New York
2010 Odkaz Antonína Slavička v české krajinomalbě, Galerie Millenium, Praha

2010 "Temná noc, jasná noc", Alšova jihočeská galerie, České Budějovice, (katalog)
2011 Natvrdlí, Galerie Michalscollection, Praha
2011 Enemies of Art, Lauderdalehouse, London, (katalog)
2011 DYS... Veletržní palác, Národní galerie, Praha
2012 "Volný směr", Severočeská galerie, Litoměřice, (katalog)
2012 Stuckists: Elizabethian Avant-Garde, Bermondsey Project, London
2012 Originální perspektivy, Galerie Klatovy - Klenová
2013 Natvrdlí, Galerie Kritiků, (katalog)
2013 Druhý den po konci světa, České centrum, Praha
2013 Proces na zámku, Zámek Kvasiny
2013 STUCK in Pardubice, městská galerie Pardubice, (katalog)
2014 Poslední hodiny lidstva, Galerie 1, Praha
2015 L'Art dans les cités, Chateau Chateaurigon, Francie, (katalog)
2015 Stuckism: Remodernising the Mainstream, Studio 3 gallery, University of Canterbury, (katalog)
2016 Borderline syndrom, Alfred Kubin Galerie, Mnichov (katalog)
2017 The Stuckists, Cass Art Inslington, London, (katalog)
2017 Nude Muses, European Arts, Praha (katalog)
2017 International Stuckist, Quintus Gallery, Watkins Glen, USA
2018 Art Prague, Praha

Monografie:

2010 Vlastimil Tetiva-Jaroslav Valečka, Alšova jihočeská galerie, pevná vazba, 128 stran
2015 Jaroslav Valečka, nakladatelství Kant, texty Edward Lucie-Smith, Martina Vítková, Veronika Marešová a Rea Michalová, 200 stran

Sen noci svatojánské, 2018, olej na plátně, 140 x 150 cm

Jak víte, že jsme ze sna procitli?

Martina Vítková

Jedna z posledních vět Shakespearova *Snu svatojánské noci* přesně popisuje atmosféru vystavených obrazů Jaroslava Valečky, onu jemnou nejistotu, zda lze malby interpretovat jako obraz reality nebo podvědomí. Figury tančí v lese, vznášejí se na vodě, utíkají, tváří se překvapeně a odevzdaně. Kaplička na mýtině, posed, jezero nebo nedostavěný kostel vytvářejí scénu pro rituální snové výjevy. Krajina je tentokrát zasněná, letní, dramatická, magická a soumravná.

Ponoříme-li se do světa obrazů *Snu noci svatojánské*, uvědomíme si, že blesk není jen tak nějakou letní bouřkou, ale projevem magie, důkazem zázraku proměny. V tu chvíli je nepochybné, že s kouzly zdaleka nekončíme. Oheň, voda, úder blesku, letní svěžest krajiny a ženy... Vše obestírá zvláštní předivo

tajemství a čar. Tentokrát nemusí jít o Sudety, ale o magickou krajinu obecně. Jen místy za kouzelným závojem probleskne realita – prezidentská volba, její důsledky nebo rozvod a pokus o narovnání.

Letní slunovrat doprovází čarovná moc bylin, čas je obrácen naruby, noc je krátká a den je dlouhý a vše je dovoleno. Na obrazech, stejně jako u Shakespeara, jde o konflikt mezi životadárnými a život popírajícími silami. Neustálá proměna přírody, sváteční prostor a sváteční čas jsou mapou nejen dramatikovy, ale i Valečkovy mysli a představivosti. Jakoby ďábelský Puk po Mléčné dráze rozfoukal šibalský prach, který zaručí, že budeme milovat toho, koho po probuzení spatříme. Helenu, osla, pavouka, šlechtičnu nebo kartářku.

*Šípkové růže tam co baldachýn
se nad mateřídouškou klenou tiše
tam starou lesklou kůži svléká had
a elfové z ní mají na kabát... **

William Shakespeare věnoval svou nejkouzelnější a skutečně původní hru letnímu slunovratu, době, v níž ožívají staré pohanské zvyky, představy a magické chování, jaké mnohem později popsali slavní etnografové. V tuto noc kvete mezi devaterem květin Zlaté kapradí, na návrší se přeskakují ohně a v lese se tančí. Zdá se, že některé Valečkovy obrazy by mohly spíše než s čarokrásným Svatojánským svátkem souviset s pálením čarodějnic neboli Filipojakubskou nocí 30. dubna. Valpuržina noc, keltský Beltain, předvečer prvního máje, se projevuje výrazně agresivněji. Namísto Puka, Oberona a víl královny Titanie se lze v tuto noc setkat s rejem mnohem nebezpečnějších čarodějnic, které vám v mžiku uzmu duši nebo nemluvně. Právě ohňové hranice zapalované ve svátky chránily kraj před čarodějnictvím a zajišťovaly dobrou úrodu. Popel z těchto hranic se cenil jako kouzlo.

Pro Shakespeara byl Sen noci svatojánské hrou ve hře, u maleb jde o obraz v obraze. Sestava tanečnic v lese či na člunu se nám jeví jako přelud uvnitř zcela reálného prostředí. Così ve stylu burleskního příběh o Pyramovi, Thisbé a Ivu, který řval, ale nekousal. Pozor, přichází Měsíční svit!

Jsou krajiny obrazů snem založeným na vzpomínce nebo na přání, jsou vyrovnáním se s realitou nebo útekem, záhadou nebo vyjevením esence? Žijeme život skutečný, nebo o něm jen sníme?

*Při Amorově nejsilnějším luku,
při zlatém hrotu jeho šípu lásky,
při Venušiných něžných holubicích...
...Jak víte, že jsme ze sna procitli? **

* William Shakespeare, Sen noci svatojánské, překlad Martin Hilský

Rozvod, 2018
olej na plátně, 100 x 150 cm

Rozstřelená hlava, 2017
olej na plátně, 70 x 80 cm

*Věž, 2018
olej na plátně 125 x 170 cm*